

zattá emeli. Ha akadnának módosítások, azok a javaslat érdemét nem érinthetik. Nemes és fölemelő tudat, hogy Szeged ezekben a nagy időkben megértette kötelességét. És talán jó példa azoknak, akik arról eddig megfeledkeztek.

HIREK

0000

Hozzájárulhatunk sok könny felszárításához, ha varrási, javítási és kötése munkáinkat a feministák varróműhelyében rendeljük meg.

— **Kuszkó Dezső hősi halála.** A magyar újságírás egyik kitűnő munkása: Kuszkó Dezső hősi halált halt. Kuszkó Szegedről került fel Budapestre, ahol cikkeivel jóhangzásu nevet szerzett. A mozgósítás alkalmával bevonult és a harctérre ment, ahol heteken át sok ütközetben vitézül verekedett és hősi halált halt. Kuszkó Dezső vérbeli zurnalista volt. Szerény és schasem szertelen, disztin-gvált izlésével mindig megtalálta azt a formát, a miben életre kelthetett mindent, aminek az újság nyilvánossága előtt kellett érvényesülnie. És amilyen lelkes munkás, soha sem fáradó újságíró volt ittthon, bizonyosan kikereste magának ott is az újságíró-ideget vibráló izgalmakat, bizonyosan ő volt az, aki sebesült pajtasát tiszta humorával vigasztalta s bizonyosan csak az fájt neki, hogy az izgalmas, véres, érdekes eseményeket nem tudósíthatta meg a közönségének. És bizonyosan az volt az utolsó gondolata is, hogy most már vége van annak a sok, szép, színes följegyzésnek, mit a torniszerében valószínűleg mindig magával hordozott. S ha még fájt neki valami a halálban, nem a lött sebe fájt, hanem az: ha megtalálja valaki a följegyzéseit, nem csinál-e belőlük egy rossz riportot? Mert ez is újságíró-tragikum. Kuszkó Dezsőt az Újságírók Egyesülete is szintén meggyászolta, s bizonyosan szegedi ismerősei s barátai is meg fogják gyászolni, hogy holnap elfelejtsék azt is: hogy itt élt, s nem itt, de értünk halt meg, hősi halállal.

— **A horvát miniszter négyezer koronája.** Genfből jelentik: Pejasevics Tivadar gróf horvát miniszter, aki a háboru kitörésekor francia hadifogságba került Vichyben, a napokban levelet írt családjának, s azt kérte, hogy négyezer frankot küldjenek el a címére. A pénzt egy budapesti bank elküldte egy genfi banknak, amely azt automobilon szállította Vichybe, s a bank megbízottja a négyezer frankot személyesen adta át Pejasevics grófnak. A genfi bank a négyezer frank kézbesítéséért háromszázhatvan frankot számított fel.

— **Svájc példát ad.** Egy dologban Svájc minden esetre példát mutatott a többi államoknak és ez az alkoholgyártás teljes tilalma a háboru tartamára. Most, amidőn az ország élelmezésének fontos kérdése van tárgyalás alatt, nem mulaszthatjuk el újra rámutatni arra, mennyire hasznos volna, ha a magyar és az osztrák kormány is követné a svájci példát. Magyarországon ugyan korlátozták a szeszfőzést, ami által bizonyára sok értékes élelmiszer marad meg az emberi táplálkozásra és az állatok takarmányozására. Ausztriában ellenben mindeddig semmi sem történt az alkoholtermelés korlátozása. Hogy milyen óriási élelmiszer mennyiségek megalkarításáról van itt szó, erre nézve érdekes adatokat közöl a *Köztelék* legújabb száma. E szerint Magyarország és Horvát-Szlavónia eszesipara földolgozott az 1911-12. termelési időszakban a pénzügyminisztérium által összeállított adatok szerint:

270	ezer mázsa árpát,
2.595	„ „ burgonyát,
1.374	„ „ kukoricát,
1.603	„ „ répát,
479	„ „ melassét,
309	„ „ különféle anyagot.

A termelés korlátozása révén az idén kisebb mennyiség fog szeszé földolgoztatni, de tekintve a növekvő drágaságot és a népélelmezés egyre fokozódó nehézségeit, megismételjük indítványunkat, hogy a kormány teljesen tiltsa el a szeszfőzést ebben az időszakban. Ha Oroszország, ahol a szeszárúsítás állami monopólium és az állami bevételek oroszánrészt szolgáltatja, a háboru kitörésekor teljes alkoholfogyasztási tilalmat léptetett életbe, úgy véljük, hogy Magyarország közgazdasági viszonyait sem rendítené meg, ha az idén a szeszfőzést teljesen beszüntetnék és minden meglévő élelmiszert emberi táplálékul, illetve állati takarmányul használnának föl.

— **A színészek a Vörös Keresztnek.** Almásy Endre, színigazgató kedden 136.72 koronát adott át Somogyi Szilveszter dr. főkapitánynak a Vörös-Kereszt céljaira. Ez az összeg két százaléka a színház októberi bevételének és a színészek az előzetes színházi jelentésben úgy hirdették, hogy a jövedelem két százalékát a Vörös Keresztnek juttatják. Jótékonykodásukat csak dícsérni lehet, a beszállított összeg pedig megnyugtathat mindenkit a felől, hogy színészeink nem pusztulnak éhen. A két százalék 136.72 koronának ugyanis pontos számítás szerint 6836 korona bevétel felel meg, ami a sok üres ház után és a mai nagy idők sok áldozatkészéget kívánó és az egyesekre annyszor gyászt borító eseményei mellett esimes kis összeg. Az igényeket mindenestre le kell fekoznia a színészeknek is és a közönség minden biztonnyal rajta lesz, hogy a szintársulat a következő hónapokban sokkal többet juttathasson a — Vörös Keresztnek.

— **Jászai Mari bundái.** A háboru kezdetén, mikor még alig eszmélt rá a társadalom, hogy a segítő akció terén milyen óriási feladat vár rá, Jászai Mari, a kiváló tragika elsőnek sietett a megszorult családok segítésére. Kezdetül egyik legértékesebb nyelvének helyezte a jótékonytárgy oltárára. A művésznő most újabb gyöngéd alkalmakkal járni a háborus nyomor enyhítéséhez. Az állami hidak igazgatóságához hatalmas esemagot küldött a napokban, 7 hatalmas bunda volt a paksamétában és a mellékelt levélben az állott, hogy adják ezeket a bundákat azoknak a katonáknak, akik a hidakat kénytelenek őrizni. Ennek a nemes-szívű gondolatnak valószínűleg rövidesen követői akadnak.

— **Halálozás.** Politzer Mór a Magyar Általános Hitelbank szegedi kirendeltségének 7 éven át volt főnöke, mára virradó éjszaka hirtelen elhunyt, 56 éves korában. A megboldogult harminc évig volt a Back-malom bevásárlási osztályának vezetője és mint a Lloyd-társaság tagja élénk részt vett Szeged kereskedelmi és közgazdasági életében. Mióta az Általános Hitelbank szegedi kirendeltségének élére került, széleskörű tudásával, nagy agilitásával úgy az igazgatóság, mint a kollégái tiszteletét és szeretetét érdemelte ki. Halála városszerte mély részvétet keltett. Temetése 4-én délután félháromkor lesz a Korona-utca 23. szám alatti gyászházból. A temetésen a Hitelbank igazgatóságát Frommer Béla helyettes-igazgató és Éliás Jakab cégvezető fogják képviselni. A halálozásról a gyászoló család és a Hitelbank az alábbi gyászjelentést bocsátotta ki:

Öz. Politzer Mórné úgy a maga valamint gyermekei, testvérei, unokái és a kiterjedt rokonság nevében megtört szível tudatja, hogy a legjobb férj, szerető atya, nagyapja, Politzer Mór, a Magyar Általános Hitel-

bank szegedi kirendeltségének főnöke, életének 56-ik, boldog házasságának 31-ik évében f. hó 2-án éjjel váratlanul elhunyt. A drága halott kihült tetemét f. hó 4-én d. u. fél 3 órakor a Korona-utca 23. számú gyászházból kísérik örök nyugalomra. Béke lengjen porai felett! Szeged, 1914. november 3. Öz. Politzer Mórné szül. Kohn Nina felesége. Lieneberg Karolyné Politzer Mariska, Dénes Károly gyermekei, Politzer Gyula, Kaufmann Jánosné szül. Politzer Julia testvérei. Kádár Izso és neje, Politzer Gyuláné, Kaufmann János sógorai és sógornői, Lieneberg Magda, Lieneberg Sándor, unokái. Lieneberg Károly veje.

A Magyar Általános Hitelbank szegedi kirendeltségének tisztviselő kara megtört szívvvel, őszinte fájdalommal jelenti szeretett főnökének Politzer Mór urnak váratlan elhunytát. A megboldogult példaképe volt az ideális kötelességét végletekig teljesítő tisztviselőnek, atyai jóakarónkat siratjuk benne és emléket örökre szívünkbe zárjuk. A drága halott kihült tetemét f. hó 4-ikén délután fél 3 órakor kísérik a Korona-u. 23. sz. gyászházból örök nyugalomra. Béke lengjen porai felett! Szeged, 1914. november 3.

— **Demokrácia a harctéren.** Az az ősi igazság, hogy mindannyian hallandók vagyunk, a halált már régóta híres demokráciává avatta, a harctéri halálnak a demokráciája azonban még a polgári halálnál is nagyobb. A harctéri halál, amely számos fiatal élet fonalának kettészakadását jelenti időnap előtt, nem válogat hercegek, fejedelemi személyek, nagyrak, művésztelenségek és közönséges polgári emberek között. A nagy világháboruban eddig is láttuk, hogy nem egy német fejedelmi családnak a sarja ott maradt a csatatéren, láttuk, hogy régebbi háborúk alkalmával, úri dancelmék csakugy áldozataivá lettek a háborúnak, mint akár-melyik földműves. A mi legnagyobb költői lángelménk, Petőfi Sándor, 1849. június 31-én tűnt el a fehéregyházi csatásíkon, eltűnt 27 éves korában. Az angolok nagy költője, lord Byron ugyancsak fiatalon, 36 éves korában halt meg. Misselungh ostrománál a görög szabadságharcban, a XIX. század első negyedében. Csodálatosan fiatalon halt meg a német szabadságharc lantos és hancosa, Theodor Körner, aki 1813-ban résztvett a nagy háboruban. Lützow csapatában január 7-én megsebesült, Felgyógyulban újra ömleszt a csatatéren és augusztus 26-án — ragyogó fiatalságában — 22 éves korában halt meg. Mostanában is olvastuk, hogy Franciaország egyik kiváló zeneköltője, mint francitireur, pusztult el. Páris ostroma alkalmával 1871-ben a francia főváros első halottjai között volt Henri Regnault 29 éves festőművész, aki akkor már a Salome című csodálatosan szép alkotással megnyerte a párisi Szalon nagy díját. Két év óta volt nő, az anyja is még életben volt, róla mondja Sarcey, a párisi ostrom klaszikus megírója, hogy a golyó eltalálta és... ez a boldogság, ez a dicsőség, ezek az örömök, a reménybeli remekművek mind eltűntek és helyükbe lépett az asszony kétségbeesése, az anya vérző szívének fájdalma, a nemzet és a művészet gyásza. Sok borzalmat és sok szomorúságot jelent a háboru vak esete, az a nagy demokrácia, amelyet a harctéri halál képvisel.

— **Kettő már szabadon van.** Szerajából jelentik: Ámbár a felségárulási per ítéletének egy része, különösen a fölmentések ellen az ügyészség fölebeztet, a törvényszék mégis két fölmentett vádlottat, Ferkapics Miklós gimnazistát és Kerovics Jovo földművest, tegnap délután fogságából elengedte. Teljes szabadságukat azonban a háboru végéig nem kapják vissza, hanem rendőri felügyelet alatt internálva lesznek. A többi fölmentett vádlott szabadlábra helyezési kérelméről még nem döntött a bíróság.

— **Katonaiemetés Párisban.** A kopenhágai National Tidende párisi levelezője a következőket írja lapjában: A napokban alkalmam volt megjelenni Páris egyik leg-